

MAGYAR POLGÁR

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

Egész évre	16 ft. — kr.
Félévre	8 —
Egy negyedre	4 —
Egy hónapra	1 — 50

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

A lyceum nyomdájában.
Kiadóhivatal:
A lyceumi nyomda „központi irodájában” főtér 9.
Teleki Domokos-ház.

HIRDETÉSI DIJAK:

Ötazár hasábozott garmond sor ára, vagy annak területe 6 kr.
Minden hirdetés után 80 kr. bélyegilleték külön számíttatik.
Nagy hirdetéseknek kedvezmények.

NYILTÉR

soroként, vagy annak helye 25 kr.
Reklamok:
bírúfázárba soroként 1 ft.

KOLOZSVÁR, ÁPRILIS 7.

Egy meghiusult kísérlet.

Andrássy Gyula gróf elnöke alatt apr. 4-én kezdetét vette a közös költségvetés föltött tárgyalás, melyen jelen volt mindkét miniszterelnök és pénzügyminiszter.

A külügyi és pénzügyi budget nem sok időt vett igénybe. Előbbi, dacára az olasz nagykövetség emelt szükségletének, egészen nem tartalmaz túlkövetelést, utóbbi pedig csak pár nyugdíjbeli szaporulatot mutat fel.

Annál élénkebb vitát keltett azonban a hadügyi költségvetés, melynél egy a rendes, mint a rendkívüli kiadásoknál jelentékeny kiadási többlet proponált.

Hogy a mostani zilált anyagi viszonyok között Koller miniszter minő indoklással és minő fontos érvek kíséretében tehette meg túlkövetelési javaslatát, azt valóban el sem képzelhetjük. De azt igenis egész biztossággal állíthatni, hogy a monarchia, és különösen Magyarország közvéleménye egyhangulag tiltakozott volna a vak merőnél egyébnek nem nevezhető követelés ellen, — ha Koller úr még oly „nagyfontosságú” indokokkal harcolt volna, mint az őszinteség.

No de, hála a gondviselésnek, erre már nincsen szükség. A miniszteri értekezlet, és kivált a két pénzügyminiszter, erősen kikelték a hadügyről szóló szándéklatok ellenében. Utaltak a szomorú helyzetre, az utóbbi történet súlyos elemi csapásokra és tételről tételre küzdtek, hogy hadügyi czélokra a tavalyinál nagyobb összeg ne szavazzassék meg.

Ezt sikerült is elérniük. Az értekezlet törölte az egész túlkövetelést és mivel igen valószínű, hogy a később összeülendő delegáció sem fogja ráerőszakolni Koller urra a szóban forgó 3.500.000 forint, — a hadügyminiszter e kísérlete teljesen meghiusultnak tekinthető.

Noha ily módon túl lennénk a veszedelmén, mégis csak gondolkozóba ejthet ez eljárás, mely ecclatansul bizonyítja, hogy a katonai körökben semmi tekintettel nincsenek az állam anyagi nyomorúsága iránt. A körülmények latba vetése nélkül, kiföznek valami új „szükségletet” és simpliciter előállanak, hogy tessék ennyi meg ennyi millió többletet megszavazni. Honnan vesztik? — azt nem kérdeik. Nincs-e ennél égetőbb kiadásotok? — abban nem fáj a fejük. Annyival inkább nem, mert „legelső a hadsereg, a többi mind csak mellékkérdés.”

Eddig kormány és delegáció szépen bele is mentek a hadügyminiszterium javaslataiba s az állampolgárok véres verejtékének gyümölcséből évről-évre többlet és többlet tömtek ama moloch torkába, mely kezdett már egész nyuggá fajulni a monarchia nyakán.

Igen sok dolog van még a világon, a mely jelentőségre nézve fölér egy fényes hadsereggel. Ezekre kell nekünk a pénz, melylyel úgy vagyunk ez idők szerint, mint az élelmes üzletember: csak biztos és dúsan kamatozó vállalatokba helyezhetjük el. Fényűzési cikkekre nem költethetünk, vagy legalább is lehető legkevesebbet.

Épen ezért, noha elég szép dolog az is, hogy a kért 3.500.000 frtnyi többletet sikerült lealkudni, azt hisszük, a delegációnak nem kellene ennyire megállapodnia. Mert bizony minden nagy baj nélkül ki lehetne még egy szép összegecskét hasítani abból a költségtervezetből, melyet az előleges értekezlet elfogadott. Van mire adnunk — szükségesebbre is.

Mi belátjuk, hogy az állandó hadsereg napjainkban még szükséges rossz, és — igen természetesen — ohajtjuk, hogy katonaságunk oly állapotban legyen, mely képessé tegye bennünket a kívülről jövő támadások ellen sikeresen megvédelmezni. De azt már

nem kívánhatja senki, hogy anyagi állapotaink veszedelmére és cultur-fejlődési szükségleteink megszorításával dédelgessünk egy olyan tömeget, melynek hasznavehetősége végre is valami szerfölött kétes dolog, minden Adjutirungs-reformok dacára is; — uti figura docet.

A meghiusult budget-felemlési kísérletről szólva, nem hagyhatunk említés nélkül még valamit.

Mult ősztől kezdve ijesztgetnek bennünket Bécsből, hogy: no, most lesz, a mi még nem volt! — és már hónapok óta várjuk remegéssel az első ágyusztót, mely részünkről el fog dördülni a déli határokon.

Nem panaszkodunk érte, hogy meg nem történt. — De hátha ama több ízben fölmerült allarm-hírek némi összefüggésben állnak a hadi budget szándékolt fölemelésével? Hát-ha tán nem is volt olyan aggodalmas alapjuk s a katonai körökben talán számítottak arra, hogy egy fenyegető veszély előérzetében majd csak úgy dobálózni fogunk a milliókkal! — és lesz pénz a mennyi kell?

Milyen tréfás volna, ha így volna.

X.

Külföldi politikai szemle.

A francia képviselőház pénzügyi bizottsága nagyjából készült a közársasági tagokból áll, kik Gambettát választották bizottsági elnöké. Az exdictator ez alkalból igen mérsékelt beszédet foglalt el és nem szenved kétséget, hogy a bizottság a kormánynak, különösen Say pénzügyminiszternek nem sok kellemetlenséget fog okozni.

Különb a közvéleményt jelenleg főképp az ultramontán üzelmek foglalkoztatják. A kamra azon bizottsága, mely de Mun ultramontán képviselő választásának megvizsgálására kiküldetett, Dufaure miniszterelnököt vallásügyi miniszteri minőségében maga elé idézte, s következő kérdéseket intézett hozzá: 1) A kormány nézete szerint köte-

les-e a francia papság megtartani a concordatum cikkelyeit, s a francia clerus 1682. évi nyilatkozatát, mely két okmány a francia egyházi jog alapját képezi? Tanítják-e azon kötelességre a növendékeket a papnöveldékben? 2. Azon esetre, ha a papság a törvénynek nem engedelmessé válik, akarja-e és képes-e a kormány a törvénynek tiszteletet szerezni? Dufaure e kényes kérdésekre nem elvi választ adott s csak azt jelentette ki, hogy gondoskodni fog annak kiderítéséről, előfordultak-e Mun ur választása alkalmával ilyen törvénytelen ségek. Ha ez megtörtént, akkor vissza fogja vezetni kötelességökhez azon papokat, kik a syllabus iránti buzgalmukban nem vették figyelembe az ország törvényeit.

Azután a bizottság Mun ur azon elméletére irányozta Dufaure figyelmét, hogy a papok általában nem függenek az államtól; továbbá azon sajnos tényre, hogy a római curia publicatiót, melyeket alkotmány- és törvényellenes igazgatásokra használnak, büntetlenül szabad az országban terjeszteni. Mindezekről a dolgokról Dufaure ur fölötte tartozkodólag szólt, mi a bizottságra igen kedvezőtlen benyomást tőn. A bizottság elhatározta, hogy a belügyminiszteriumtól a hozzá Mun ur választására vonatkozólag érkezett összes jelentéseket ki fogja kérni, s a párisi érseket, s a vannesi püspököt kihallgatás végett maga elé idézi. Mindkét főpap irányában a bizottság a legnagyobb kimélettel jár el; Guibert bírnok érsekre bízta, hogy maga állapítsa meg a helyet és időt, hol és mikor akar nyilatkozni, a vannesi püspökhöz pedig külön albizottság küldeték, mely őt Pontivyben a többi tanúkkal együtt kihallgassa. Ezt a kiméletet s Dufaure ur tartózkodását az ultramontán táborban nem igen hallálják meg. Az „Univers”, az „Union” és a „Français” már rettenetes zajt csapnak. „A bizottság — írja az „Univers” — csak nem fogja azt képzelni, hogy a párisi érsek s a vannesi püspök az idézésnek eleget tesznek s olyan kérdésekre válaszolnak, melyeket hozzájuk intézni nincs joga a bizottságnak.” Tudvalevőleg a vannesi püspök idő-

TÁRCZA.

EGY EPISOD A FORRADALOMBÓL.

Írta: K. PAPP MIKLÓS.

Nem lehet tagadni, hogy az 1849-iki szabadságharcunk alatt honvédeink között némelykor elkeseredett hangulat tört ki. A sok dicsőség sok sanyarúsággal járt. Heteken keresztül az Isten szabadsága alatt tanyázni, éhezve, fáva, sokszor anynyi időt sem kapva, a mennyi oda a rongyos bakancsra foltot lehetett volna vetni. Álmatlan, nyugtalan éjék után felverték a tábor az ellen ágyui; vagy megfordítva: üldözni kellett a németet és oroszokat. Mikor a tábor rendbeszedte magát s enni kellett, akkor jött a boszontó hír, hogy az elelmet-hordó szekerek tévedésből rossz útra mentek, vagy épen elfogta azokat a portyázó ellenséges lovasság!

Voltak honvédeink között olyanok is, kik hónapokon keresztül nem hallottak övéikről. Ott-hon beteg asszony, kis gyermekek, öreg szülők maradtak. A szegény honvéd a véráztatott földön, midőn álomra hajtja fejét, arról gondolkodott: van-e azoknak odahaza egy betevő falatjuk? Vajjon az asszony mit csinál? A gyermekek élnek-e még? Az öreg apó feje fölött áll-e még a vaskó fedele, vajjon a háború őrské nem kapott-e bele?

És nem volt a kitől hírt lehetett volna hallani! A táborból nem lehetett elmenni. Bem József a vezér nem értett az érzékenykedésekhez. A katonának háboruban nem lehet más gondja, mint az, hogy a fegyvere tiszta legyen, a löporát szárazon tartsa s vakon engedelmessé válik. A többi aztán nem a táborba való gond. A katonának nem szabad a gyermekesírás, az asszony-panaszról és könyörölgő gondolkozni. Ha vége lesz a harcnak, a hazának becsületbeli kötelessége lesz kárpótlást nyújtani a kiállott szenvedésekért; addig szenvedni kell panasz nélkül.

Es bizony szenvedtek!

A historia lapjai nem mutathatnak fel szivrázóbb eseteket, mint a minőken a mi honvédeink keresztülvették magukat egy év leforgása alatt.

Kényes úrfiak, kiket az édes mama a szellőtől is féltett és megóvott — most a hó hátán alszanak; hó a takaró is, s az altató zene a távoli ágyudőrej.

Jómódsu családapák, kiket az édes otthon puha fészke, a gondos asszonykék, a nyájas gyermek-arcok úgy elkényeztettek: rongyosan, félmeztláb, férgeltől ellepetve, megfagyott kezekkel és lábakkal kóboroltak járatan úton a halál angyalai között.

Nagy lelkesedés, sok hazaszeretet kell ahoz, hogy ilyenkor ki ne fáradjon a harcos, hogy elfeledjen „haza gondolni.”

De hát a hazagondolás sem segített a dolgokon.

Egyelején még bizonyos rendszerrel folyt a hadjárat, s a terhes napokat nagy diadalok öröme feledteté; de a vége felé megbomlott a rend, az oroszokkal már csak megfeszített erővel tudtak harcolni. Az öreg Bem soha ki nem fogyott a lelkesedésből, a biztatásból; pedig ő tudta legjobban, a mint az első oroszra szegzte ágyuját, hogy a koczka el van dobva, hogy a lehetetlenségek ellen harcolni bátor népével.

Egy dolog azonban végképen elkeserítette az öreg urat.

Sok panaszt kapott a nyári hadjárat elején, hogy táborából nemcsak a székelő katonák, de még a tiszték is elosonnak.

A másik, a mi még jobban ingerlé, az volt, hogy katonái némelykor nem tudták túrni a fegyelmet s apró dolgokat, legtöbbször esetben élelmiszereket meg nem engedhető úton szerezték be.

A szegény éhes honvéd — kenyeret lopott. Az öreg ur bizonyosan oda adta volna annak az éhezőnek saját szájától az utolsó falatot; de a rablást nem tudta túrni.

Két rendelete ismeretes ez időből. Az egyik meghagyja a batóságoknak, hogy ha a honvédtisztek igazolás és elfogadható ok nélkül tartózkodnak területükön, azokat elfogassák s neki jelentésként be. A másik minden rablást, legyen az bár a legcsekélyebb, halálbüntetés terhe alatt tilt el.

Az ilyen dolgokban nem ismert tréfiát, sem könyörületet.

Sokszor lehetett hallani a hajnali órákban

valami szokatlan, szomorú dobpergést, azután egy néhány percnyi néma csendet; majd ismét szólt a kísérteties hang, melyet egy lövés szakított félbe.

A táborban tudták, hogy mi történt.

Valamelyik jó pajtást, talán egy bátor hőst lőttek föbe!

Ki volt? Azzal már nem sokat törődhetek, a kérdészködést elnyomta az ellenfél harci dőreje.

Egy napon Bem, Kurcznak, ki hadsegéde volt, valami jelentést mondott tolla alá. Egy tábori széken Petőfi állt, gondolataiba merülve.

Talán ő is haza gondolt...

Az öreg úr nem szerette, ha ilyenkor háborgatják. Felt, hogy valami csacska ember ellesi jelentéseit, vagy rendelkezéseit, a mi sok esetben életkérdés volt.

Hanem most mégis megzavarták.

Egy foglyot hoztak.

A jelentést tevő káplár katonás tempoba vágta magát.

— Jelentem tábornok úr, hogy e foglyot lopáson kapták a szászok.

— Ismét! — Ki vádolja?

— A helység bírása.

— Hol van?

— Oda künn.

— Szőlősd be.

A tábornok Kurczczal kikérdezte a panasztevőt, s szembesítette a vádlottal.

— Igaz, hogy ez embernek elloptad egy sajtját?

— Nem tagadom.

— Tudod, hogy milyen büntetés terhe alatt van ez megtiltva?

— Tudom.

— Elég. Féljabb, indulj!

A szász atyafi kapott egy forintot a sajtjért.

Kurcznak meghagyatott, hogy rögtönítelő bíróságot hívjon össze; reggelre a fogoly föbe fog lövetni.

Azt a szerencsétlen embert Keczei Borkor Andrásnak hívták.

Tizennégy csatában volt az öreg úrral; soha egy panasz-szó nem emeltetett ellene.

Othon felesége, négy gyermeke volt. Ezek ott laktak közel ahoz a szász faluhoz, a honnét ez a szerencsétlen ember azt a sajátot ellopja. Termetre nézve valóságos athleta; kemény, csontos izmos kötésű legény, mintha egy századra lett volna alkotva. Tudta sorsát és még se mentegette magát. Ez különben az akkori situációt között nagyon ósnélküli szőszaporítás lett volna.

Petőfi egészen megilletődve hallgatta végig a történeteket.

Szerette volna az öreg urnál közbevetni magát e derék harcosért; de látta, hogy a Bem hangulata nem alkalmas most ehez. Talán még jobban fölingerli a vita, s reggel helyett még ma föbe löveti.

Történeti tény, hogy az öreg Bem József egész környezetéből legjobban szerette Petőfit. Ennek sok oka volt. Az első az, hogy tudta Petőfiről, milyen fényes irodalmi állása van. A magyar Berauger messze földet átkalandoz, hogy az ő táborában, az ő szolgálatában legyen. Tetszett neki ez a merész alak, az az igazi forradalmi érzéskés, a milyen a Petőfi volt. Egész meghatottsággal vette tudomásul, hogy ez a bálványozott költő ott hagyta ifju szép nejét s gyermekét. A baba dolga előbb való volt előtte a családi élet boldogságánál! Aztán jól beszélt francziául. Az öreg ur környezetében volt egy csomó lengyel, a kikkel ő anyanyelvén beszélhetett; de nem szerette a lengyeleket. Ennek is megvolt a maga oka. Saját hazafiai a legtöbbet gyanúsították, s még egészen friss volt lelkének az a sebe, hogy egy rajongó fiatal lengyel reá lött. A golyó nem talált, de sebet vert mégis; és az öreg ur soha sem tudta elfeledni, soha sem volt többé irányukban teljes bizalommal. Az oroszva támadókat gyűlölte, s attól tartott, hogy vagy egy szerencsétlen honfát felbőrlik ellene, s az beszennyezi a lengyel nemzetet az ő kiontott vére által.

Petőfi egyike volt a legsajátságosabb alakoknak azok közül, a kik az öreg urat környezték. Sok olyan fogásai voltak, melyek a katonánál nem tartoznak épen a virtusok közé. A fegyelemnek nem volt valami nagy barátja. Ez okozta azt, hogy

Tordamegye alsó-járai járásban levő Pusztas-Egres községben bitó-
kossági korcsmai regle-jog élvezete, az 1876-ik évi április 24-én három
évre nyilvános árverés után alórt hivatalból ki fog adani, — vállalkozók
felhívának 100 ft. bántópenzzel a helyszínen megjelenni. — Kellő bántó-
penzzel ellátott zárt ajánlatok az árverés megkezdése előtt eljuttatandók.
Az árverési feltételek alórt hivatalból megtekinthetők.

Aljára, 1876. április hó 5-én.

Szabó Ferenc, szolgabíró.

Sz. 549.—1876.

Hirdetmény.

1—3

TEKE-ASZTAL

minden hozzátartozóval, jó kar-
ban, sernek való jó

JEGES-SZEKRÉNY

és több

márvány-asztal

jutányos áron eladó N.-Enyeden

1—3 Nussenfeld Mórál.

SZENKOVITS GYULA

zongoraművész,

(a bécsi zeneconservatoriumban
Eppstein tanítványa)

ZONGORALECZKÉKET

A D.

Értekezhetni Kolozsvárt, Óvár,
bástya-utca 6. sz.

6—6

A 14 év óta fennálló s jó hírű

„Kolozsvári vizgyógyintézet”

(k-monostor-utca, 15. szám alatt)

F. ÉV MÁJUS 1-SŐ NAPJÁN FORGALOMNAK ÁTADATIK.

Fekvése igen kedvező, a szamos partján, a sétány közvetlen közelében,
kitünően egészséges tájon, erősítő hatású szabad légkörben s mégis nem messze,
hogy a város kényelmét is nyújthassa; vize kitünő s igen kedvelt. Az intézet
kényelmesen berendezett s a vizgyógyászat szabályai szerint észszerűen s teljesen
felszerelt. Az élvezetdús s hatalmasan erősítő napfürdőkre fűsúly fektetnek; az
élelmezés vizgyógymódi s izletes; a gyógyítás kiváló gond, buzgalom s szigorú
pontossággal vezetnek, szórakozásul társas élet, szabadbani tánc, zongora,
schack, dominó s. a. t.

Az intézetben alaposan s legfőbb sikerrel gyógyítottak: idegrend-
szer bántalmak, u. m. idegesség, szélhűdés, eskór (epilepsia), gyengeségi ál-
lapotok, magömlés, szédülés; vérébajok: csúsz, közhvény, görvöl, vérszegénység,
sápkór, syphilis-higanykór, alkoholismus, különféle vértórtulások nemes részek felé,
mellbetegek, emésztési s ideges gyomorbetegségek, bélgyengeség, máj-, lép-, egyá-
talában alhasi vérpangások, váltóláz, aranyér, vese- s hólyagbetegségek, havi-
zavarok; ajánlatik továbbá a test megerősítésére s kórhajlamok leküzdésére.

Az árak mérsékeltek. Felvétel az intézetben naponként délután, vagy levél által.

Kolozsvárt, 1876.

Véls Simon,

Természet (viz) gyógyász, orvos, sebész, szülész és szemész,
a „Kolozsvári vizgyógyintézet” gyógyászati vezetője.

2—6

A kolozsvári kisegítő pénztár-egylet folyó 1876. évi április 22-én dél-
után 4 órakor a városi községi teremben

KÖZGYÜLÉST

tart, melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívottak.

A közgyűlés tanácskozási tárgyai:

1. Elnöki megnyitás.
2. Az igazgatóválasztmány jelentése a múlt évi üzletforgalomról.
3. A számadatszámolóbizottság jelentése.
4. A segélyző bizottság jelentése.

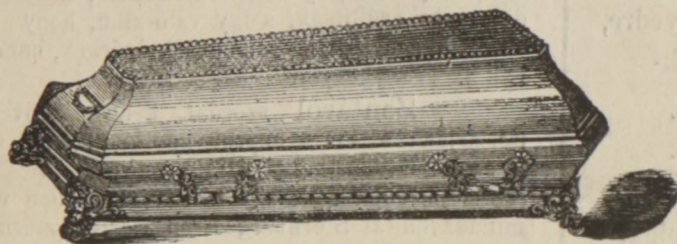
Hivatkozva alapszabályaink 28. cikkelyére: a közgyűlésen csak igazoló jegyekkel
vehetni részt, miket az igazoló bizottság szolgáltat ki folyó hó 18. és 19-én délelőtt
9—12-ig és 20-án d. e. 9—12-ig és d. u. 3—5 óráig bezárólag. Az igazolójegyek ki-
vételénél a betéti könyvek előmutatandók.

Felhatalmazás esetén esküvel bíráskodni és két tanu hitelesítésével ellátott felhatal-
mazások vétetnek tekintetbe.

Kolozsvárt, 1876. április hó 1-én.

3—3

Az elnökség.

„CONCORDIA” temetkezési intézet

Kolozsvárt és Brassóban

mély tisztelettel hozza a n. é. t. cz. közönség tudomására, miszerint működését
már megkezdte, s örömmel nyilváníthatja, hogy mindenütt, helyben úgy, mint vi-
déken, a hol működése igénybe lett véve, solid eljárásért, díszes és mégis olcsón
rendezett temetéseiért a legnagyobb megelégedést vívta ki.

Temetési árak: 20, 25, 50, 100, 150, 200, 250, 300 egész 450
forintig a legdiszesebb és legfényesebb temetéseket állíthat elő.

Valamint gyermek-temetésekre kiváló figyelmet fordít, hogy azok a
legelőcsöbben s legcsinosabban teljesítenek.

Szegény sorsuknál különös kedvezmény!

Vidéki megrendeléseknél sürgöny útján a legfényesebb temetéseket is bár-
hol előállít, akár csak külön koporsót minden hozzávalóval azonnal elszállít.

17—25 a „CONCORDIA” temetkezési intézet.

Az intézet helyisége Kolozsvárt: bel-középutca 5 sz. Brassó-ban: lópiacz 38. sz.

Csiky Imre fűszer,

1876-ik évi

friss töltésű bel- és külföldi
természetes ásványos

GYÓGYVIZEK

nagy része

CSIKY IMRE

fűszer, mag- és gyógyviz-kereskedésbe

2—*

Kolozsvárt

megérkezett

és jutányos árban kapható.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

ke r e s e d e s e k

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyöke-
rosen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS

betegségeket

1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint:

magömléseket,

az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolást különösen a

TEHETETLENSÉGET

115—100

(elgyengült férfierőt)

húgyesőfolyásokat (még oly idültket is)

2) a nemzőrészek bujakóros fekélyeit és másodrendű
bujakórt minden alakjában és elcsúszásaiban,

3) húgyesőszűkítéseket,

4) friss és idült nyakfolyásokat nőkönél, az ugynevezett fehér folyást és az
onnan eredő

magtalanságot

5) bőrkütségeket,

6) a húgyhólyag betegségeit és vizelet nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig
és este 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten, belváros, kigyo- és városházutca sarkán

2-ik szám a ROTTENBILLER-féle házban.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógy-
szerek megküldetnek.

Szépét, olcsót és jó!

ÜZLETNYITÁS.

Alórt mély tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a helybeli piacon főtér b. Radák-ház alatt egészen ujan rendezett
Norinbergi, disz- és rövidáru üzletet

NYITOTTAM

Igyekeztem árucikkeimet a legelső kül- és belföldi gyárosoktól és kereskedői házaktól megszerezni, feladatuk
tízve ki magamnak a nagyérdemű közönség kíváncsiságának minden e szakba vágó legjobb minőség és legjutányosabb
árban s pontos kiszolgáltatás által teljes megelegedését kiérdemelni.

Üzletem dúsan el van látva mindenféle háztartási eszközök-, asztali, csemege- és zsebkésekkel, chinai ezüst,
alpaka, pakfon kanalak és gyertyatartók, tálcák, mindennemű ruha-, haj-, fog- és körömkéfék, fésűk, téglázó-rezek,
mozsarak, híres kormányozható kávédaráló és forraló-gépek, női és férfi pénz-tárcák, vásárló-, úti- és kötő-táskák,
utazó bőröndök, kitünő jó pisztolyok és revolverek, bámulatra méltó igen szép francia és csehországi ékszerek, férfi gal-
lér-, mell- és kezelő-gombok, legyezők, esernyők, sétatálcák, gyermekjátékok, képek, képkeretek, legfinomabb angol és
francia illatszerek és szappanyok, dohányzó-eszközök, mindenféle szemüvegek és színházi látesővek, rugany mézgából készült
esőköpenyek, a legdivatosabb posztó nemez és szalmakalapok s kitünő jó férfi cipők és sok más elő nem sorolható czikkek.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását és látogatását kéri mély tisztelettel

DEMETER JÓZSEF.

Vidéki megrendelések postán gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Ny. K. Pap Miklós görögjében Kolozsvárt

Főtér Br. Radák-ház alatt.